

FORMULARZ ŚWIADOWEJ ZGODY PACJENTKI / KWALIFIKACJI LEKARZA DO ZNIECZULENIA

Imię i nazwisko	PESEL	Nr Księgi Głównej

Szanowne Panie, planowany zabieg operacyjny ma zostać przeprowadzony w znieczuleniu. W naszym Szpitalu stosowane są następujące rodzaje znieczulenia:

1. **znieczulenie ogólne**
2. **znieczulenie ogólne + znieczulenie regionalne**
3. **znieczulenie przewodowe:**
 - a) **znieczulenie podpajęczynówkowe**
 - b) **znieczulenie zewnątrzoponowe**

Przedstawiona ankieta powinna pomóc Pani w przygotowaniu się do rozmowy z lekarzem specjalistą z zakresu anestezjologii i intensywnej terapii. Jeżeli w Pani przypadku można będzie rozważyć przeprowadzenie innej formy znieczulenia niż znieczulenie zaproponowane przez lekarza zostanie Pani o niej dokładnie poinformowana.

CO TO JEST ZNIECZULENIE OGÓLNE?

Znieczulenie ogólne oznacza w pełni kontrolowane i odwracalne zniesienie stanu świadomości i odczuwania bólu. Pacjent znajduje się w stanie, który można porównać z bardzo głębokim snem. Za sen i nieodczuwanie bólu w czasie operacji odpowiedzialna jest duża grupa leków, które anestezjolodzy podają dożylnie oraz w postaci wziewnej wraz z tlenem do oddychania.

W większości przeprowadzanych znieczuleń ogólnych oddech chorego zastępowany jest urządzeniem zwane respiratorem, bądź jest osobiście kontrolowany przez anestezjologa przy użyciu specjalnego worka oddechowego. Niejednokrotnie lekarze anestezjolodzy łączą ze sobą techniki znieczulenia ogólnego ze znieczuleniem miejscowym. Połączenie znieczulenia ogólnego ze znieczuleniem miejscowym pozwala na zmniejszenie dawek leków znieczulających, skraca okres budzenia się ze znieczulenia i wydłuża okres nieodczuwania bólu bezpośrednio po operacji. Jeśli taki sposób postępowania będzie można zastosować w Pani przypadku zostanie Pani o tym poinformowana.

CO TO JEST ZNIECZULENIE PODPAJĘCZYNÓWKOWE?

Znieczulenie podpajęczynowe polega na wprowadzeniu cienkiej igły do worka oponowego, znajdującego się w kanale kręgosłupa, w którym znajduje się płyn mózgoworzeniowy i podaniu do tej przestrzeni leku z grupy znieczulających miejscowo (podobnych jak u stomatologa), często z dodatkiem leków wspomagających (adiuwantów), a następnie usunięciu igły. Włknięcie wykonuje się w odcinku lędźwiowym kręgosłupa. Na skutek działania leku przez 2-3 godziny (niekiedy dłużej) w obszarze znieczulonym pacjent nie posiada czucia, bólu a nieraz i możliwości ruchu. Stan pacjenta przez cały czas jest monitorowany i pozostaje pod ciągłym nadzorem zespołu anestezjologicznego. Podczas tego rodzaju znieczulenia pacjentka jest przytomna.

CO TO JEST ZNIECZULENIE ZEWNĄTRZOPONOWE?

Znieczulenie polega na wprowadzeniu przez igłę miękkiego cewnika do przestrzeni zewnątrzoponowej kręgosłupa w odcinku lędźwiowym. Przez cewnik podawane są leki znieczulenia miejscowego. Zabezpieczony cewnik pozostaje, co najmniej do końca zabiegu lub do decyzji lekarza anestezjologa. Tak samo jak przy znieczuleniu podpajęczynówkowym pacjentka jest przytomna w trakcie zabiegu.

BEZPIECZEŃSTWO I RYZYKO ZNIECZULENIA

Na ryzyko związane ze znieczuleniem wpływa wiele czynników. Należą do nich wiek, ciężar ciała, ciąża, palenie tytoniu, spożywanie alkoholu, zażywanie określonych leków, choroby serca, nerek, wątroby, trzustki i wiele innych. Z tego powodu niezbędna jest ocena Pani stanu zdrowia przez lekarza anestezjologa.

ZAGROŻENIA I SKUTKI UBOCZNE ZNIECZULENIA REGIONALNEO*

Możliwy problem	Częstość występowania
Śwąd skóry	Powszechne – ok. 1 na 3-10 pacjentów, w zależności od rodzaju i dawki zastosowanego leku
Znaczny spadek ciśnienia krwi	Znieczulenie podpajęczynówkowe: powszechne – ok. 1 na 5 pacjentów Znieczulenie zewnątrzoponowe: sporadyczne – ok. 1 na 50 pacjentów
Podane podczas porodu znieczulenie zewnątrzoponowe nie działa wystarczająco skutecznie, by można było uzupełnić je dodatkową dawką, więc konieczne jest wykonanie innego typu znieczulenia do cięcia cesarskiego	Powszechne – ok. 1 na 8-10 pacjentów
Znieczulenie nie działa wystarczająco skutecznie i konieczne jest podanie dodatkowych leków do uśmierzania bólu podczas operacji	Znieczulenie podpajęczynówkowe: sporadyczne – ok. 1 na 20 pacjentów Znieczulenie zewnątrzoponowe: powszechne – ok. 1 na 7 pacjentów
Znieczulenie podpajęczynówkowe nie działa wystarczająco skutecznie na potrzeby cięcia cesarskiego i konieczne jest podanie znieczulenia ogólnego	Znieczulenie podpajęczynówkowe: sporadyczne – ok. 1 na 50 pacjentów Znieczulenie zewnątrzoponowe: sporadyczne – ok. 1 na 20 pacjentów
Popunkcyjne bóle głowy	Znieczulenie zewnątrzoponowe: rzadkie – ok. 1 na 100 pacjentów Znieczulenie podpajęczynówkowe: rzadkie – ok. 1 na 500 pacjentów
Uszkodzenie nerwu (skutkujące na przykład zniesieniem czucia w obrębie nogi lub niedowładem nogi)	Działanie utrzymujące się przez mniej niż 6 miesięcy: dość rzadkie – ok. 1 na 1-2 tys. pacjentów Działanie utrzymujące się przez ponad 6 miesięcy: rzadkie – ok. 1 na 24 tys. pacjentów

Zapalenie opon mózgowo-rdzeniowych	Bardzo rzadkie – ok. 1 na 100 tys. pacjentów
Krwak (skrzep krwi) w kregostupie w miejscu podania znieczulenia podpajęczynówkowego lub zewnątrzoponowego	Bardzo rzadkie – ok. 1 na 168 tys. pacjentów
Ropień lub krwak powodujący ciężkie uszkodzenie, w tym paraliż (porażenie kończyn dolnych)	Bardzo rzadkie – ok. 1 na 100 tys. pacjentów
W przypadku znieczulenia zewnątrzoponowego:	
Przypadkowe wstrzyknięcie do żyły w okolicy kręgosłupa bardzo dużej ilości środka do znieczulenia miejscowego	Bardzo rzadkie – ok. 1 na 100 tys. pacjentów
Przypadkowe wstrzyknięcie do płynu mózgowo-rdzeniowego dużej ilości środka do znieczulenia miejscowego, co może powodować problemy z oddychaniem, a w bardzo rzadkich przypadkach – utratę przytomności	Dość rzadkie – ok. 1 na 2 tys. pacjentów

ZAGROŻENIA I SKUTKI UBOCZNE ZNIECZULENIA OGÓLNEGO*

Możliwy problem	Częstość występowania
Dreszcze	Powszechne – ok. 1 na 3 pacjentów
Ból gardła	Powszechne – ok. 1 na 2 pacjentów
Nudności	Powszechne – ok. 1 na 10 pacjentów
Bóle mięśni	Powszechne – ok. 1 na 3 pacjentów
Pęknięcia lub zasinienia warg lub języka	Sporadyczne – ok. 1 na 20 pacjentów
Uszkodzenia zębów	Dość rzadkie – ok. 1 na 4,5 tys. pacjentów
Niemожność wprowadzenia przez anestezjologa rurki do oddychania w czasie wprowadzenia do znieczulenia	Rzadkie – ok. 1 na 250 pacjentów
Zakażenia dolnych dróg oddechowych	Powszechne – ok. 1 na 100 pacjentów – jednak w większości przypadków infekcje nie są poważne
Zachowanie świadomości (świadomość części zabiegu w czasie trwania znieczulenia)	Dość rzadkie – ok. 1 na 1 tys. pacjentów Rzadkie – ok. 1 na 670 pacjentów
Silna reakcja alergiczna	Rzadkie – ok. 1 na 10 tys. pacjentów
Zgon lub uszkodzenie mózgu	Zgon: bardzo rzadkie – poniżej 1 na 100 tys. przypadków Uszkodzenie mózgu: bardzo rzadkie – dokładne dane nie są znane

ZABIEGI TOWARZYSZĄCE ZNIECZULENIU

Dodatkowe zabiegi towarzyszące znieczuleniu wykonuje lekarz anestezjolog w celu zwiększenia bezpieczeństwa chorego podczas operacji i znieczulenia. Ten sposób postępowania jest podyktowany potrzebą rozszerzenia technik monitorowania czynności układu krążenia, oddychania i układu nerwowego u chorych z określonym wcześniej wysokim ryzykiem operacyjnym, a także u chorych w przypadku, których przewiduje się długotrwałą i ciężką operację lub wtedy, gdy w czasie operacji wystąpią nieprzewidziane powikłania bezpośrednio zagrażające życiu chorego. Mogą to być:

- cewnikowanie dużych naczyń żylnych i tętniczych,
- przetaczanie krwi lub jej preparatów,
- założenie cewnika do przestrzeni zewnątrzoponowej,
- założenie specjalnej sondy zatrzymującej krwawienie z przewodu pokarmowego,
- założenie cewnika do pęcherza moczowego,
- przedłużone wspomaganie oddychania.

Imię i nazwisko	PESEL
-----------------	-------

**ISTOTNE JEST SKRUPULATNE WYPEŁNIENIE ANKIETY, PONIEWAŻ NA JEJ PODSTAWIE LEKARZ MOŻE DOBRAĆ
ODPOWIEDNI RODZAJ ZNIECZULENIA**

CZY CHOROWAŁ/ŁA PAN/PANI, BĄDŹ CHORUJE NA JEDNĄ Z WYMIENIONYCH PONIŻEJ CHORÓB:	TAK	NIE
Choroby serca: przebyty zawał mięśnia sercowego, choroba wieńcowa		
Zaburzenia rytmu serca, wady serca, zapalenie mięśnia sercowego		
Choroby układu krążenia: nadciśnienie tętnicze, niskie ciśnienie krwi		
Choroby naczyń: żylaki, niedokrwienie kończyn, bóle w podudziach		
Choroby dróg oddechowych/płuc: gruźlica, pylica, rozedma, zapalenie płuc, astma oskrzelowa, POChP		
Choroby przewodu pokarmowego: choroba wrzodowa żołądka		
Choroby wątroby: żółtaczka, kamica pęcherzykowa, marskość		
Choroby układu moczowego: kamica, zapalenie pęcherza moczowego		
Cukrzyca, dna moczanowa, kolagenozy		
Choroby tarczycy		
Choroby układu nerwowego: padaczka, porażenia, niedowłady		
Choroby układu kostno-stawowego: bóle kręgosłupa, dyskopatia		
Niedokrwistość, skłonność do krwawień samoistnych, do wylewów		
Zmiany nastroju: depresja, nerwice		
Uczulenia (alergia): katar sienny, wysypki uczuleniowe, uczulenia na leki oraz pokarmy, środki chemiczne, plaster, jodynę itd.		
• jeśli „TAK”- prosimy wymienić substancje:		
• jeśli „TAK” – prosimy podać objawy uczulenia:		
Inne schorzenia/choroby przewlekłe:		
Czy był/była Pan/Pani wcześniej operowana?		
Czy miał/miała Pan/Pani transfuzję krwi?		
• jeśli „TAK” prosimy podać z jakiego powodu?		
Czy były powikłania w czasie transfuzji krwi?		
Czy aktualnie są zażywane leki?		
• Jeśli „TAK” to jakie?		
Czy pali Pan/Pani tytoń? Jeśli „TAK”: /dziennie		
Czy pije Pan/Pan alkohol: ☐ nie ☐ rzadko ☐ niewiele ☐ regularnie		
Czy zażywa Pan/Pani środki uspokajające, nasenne, narkotyczne?		
• Jeśli „TAK” to jakie, jak często?		